

17. BÖLÜM

Asistan doktorlara nasıl öğreteceklerini öğretme

Corey D. Chisholm

Indiana Üniversitesi Tıp Fakültesi, Indianapolis, IN, ABD

Çeviri: Prof. Dr. Selahattin KIYAN

Bir asistan herhangi bir öğretim programına başladığında, onun etkili öğretmen olacağını güvence altına alan belli bir sözleşme maddesi yoktur. Ancak, asistanlar işe girer girmez, öncelikle rastlantısal, stajlarında ilerledikçe giderek yapılandırılmış öğretim sorumlulukları üstlenirler. ABD’de Mezuniyet Sonrası Tıp Eğitimi Akreditasyon Konseyi (the Accreditation Council for Graduate Medical Education-ACGME), asistanların öğretmenlik rollerinin önemini kabul etmiş, bu gereksinimi asistanlık akreditasyon sürecinin kapsamına almıştır [1, 2]. Asistanlığa başlamadan kısa süre önce tıp fakültesinde öğrenci oldukları için, asistan doktorlar, genellikle öğrencilerin gereksinimlerine ve bilgi eksiklerine ilişkin bir iç görüye sahiptirler. Asistanların öğrencileri de, akademik hiyerarşi içinde “alt sıralarda” yer alan asistan doktorlardan pek çekinmezler ve bu nedenle onlar karşısında daha rahat ve daha arkadaşa davranırlar. Asistan doktorlar, acemi bir öğrenciye, bilişsel (kognitif) uzmanlık bilgisine dayanarak pek çok klinik kararlar veren deneyimli uzman doktorlara nazaran, aşama aşama ilerleyen bilişsel bir süreci genellikle daha iyi açıklayabilirler. Asistan doktorların “öğretme becerileri”, istenen yetiler açısından, birbirlerinden önemli ölçüde farklı değildir (Tablo 17.1). Bu bölüm acil serviste (AS), belli bir yöntem izlemeyen klinik öğretimi üzerinde yoğunlaşmıştır.

Kendine özgü AS uygulama ortamı, asistan öğretmenler için pek çok zorlu durumlar yaratır [3, 4]. Bu zorlu durumları şu şekilde sıralamak olanaklıdır:

- Asistan doktorların öğrenenlerin deneyimlerini anlamaları/ değerlendirmeleri
- Akut hastalık başvurularına ilişkin, öğrenenlerin deneyimsizlikleri

Practical Teaching in Emergency Medicine, İkinci Baskı. Düzenleyen: Robert L. Rogers, Amal Mattu, Michael E. Winters, Joseph P. Martinez ve Terrence M. Mulligan. © 2013 John Wiley & Sons, Ltd. 2013’te John Wiley & Sons, Ltd. tarafından yayımlandı

gerçekçi olup öğrenci tarafından çok takdir edilir. Öğrenciler coşkulu, yenilikçi ve meraklı öğretmenlere değer verir. Öğrencilerin bilgi temelleri ile klinik becerileri arasında önemli bir boşluk vardır, bu boşluk acil servisin hasta akışı anındaki isteklerle birleştiğinde öğretime esnek bir yaklaşımı zorunlu kılar. Kavramsal olarak, karşı karşıya kalınan hastaları, verileri toplama, verileri sentezleme ve iletişim/profesyonelizm alanlarına bölme, daha gerçekçi bir başarı (performans) beklentisine ve değerlendirmeye izin verir. Başka türlü kolaylıkla değerlendirilemeyen verilerin toplanmasına ve iletişim/profesionalizme ilişkin hususlar, öğrencilerin doğrudan gözlenmesiyle, kolaylıkla değerlendirilebilir. Sistemin yarattığı tuzakların öngörülmesi ve öğrencileri bu tuzakların arasından geçirecek, asistan öğretmen, hasta ve öğrenci gereksinimleri arasında daha etkili denge kurar. Değer biçmeye yönelik değerlendirmeyle birleştirmek için, liyakata ilişkin performans belirtilerini ve hastanın gelişimini izlemeye fırsat tanıyan organizasyonel bir aracın oluşturulması önemlidir.

Kaynaklar

1. Accreditation Council for Graduate Medical Education. Common Program Requirements. 2007. Available at: www.acgme.org. Accessed January 31, 2012.
2. Farrell SE, Pacella C, Egan D, et al. Resident-as-teacher: a suggested curriculum for emergency medicine. *Acad Emerg Med* 2006; 13(6): 677–679.
3. Chisholm CD, Collison EK, Nelson DR, et al. Emergency department workplace interruptions: are emergency physicians “interrupt-driven” and “multitasking”? [see comment]. *Acad Emerg Med* 2000; 7(11): 1239–1243.
4. Chisholm CD, Dornfeld AM, Nelson DR, et al. Work interrupted: a comparison of workplace interruptions in emergency departments and primary care offices. *Ann Emerg Med* 2001; 38(2): 146–151.
5. Bandiera G, Lee S, Tiberius R. Creating effective learning in today’s emergency departments: how accomplished teachers get it done. *Ann Emerg Med* 2005; 45(3): 253–261.
6. Ebell MH, Smith MA, Barry HC, et al. The rational clinical examination: does this patient have strep throat? *JAMA* 2000; 284(22): 2912–2918.
7. Thurgur L, Bandiera G, Lee S, et al. What do emergency medicine learners want from their teachers? A multicenter focus group analysis. *Acad Emerg Med* 2005; 12(9): 856–861.
8. Torre DM, Sebastian JL, Simpson DE. Learning activities and high-quality teaching: perceptions of third-year IM clerkship students. *Acad Med* 2003; 78(8): 812–814.
9. Torre DM, Simpson D, Sebastian JL, et al. Learning/feedback activities and high-quality teaching: perceptions of third-year medical students during an inpatient rotation. *Acad Med* 2005; 80(10): 950–954.